

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק רבי שלמה יהושע דוד מראדזימין ב"ר יעקב אריה ע"ה
הרה"ק רבי חיים מרדכי מרגליות, מח"ס שערי תשובה ע"ה

משנה א

רבינו עובדיה מברטנורא

אותו ואת בנו - האם והבן, או האם והבת. אבל האב עם הבן או עם הבת אינו אסור, דאיתו ואת בנו משמע מי שבנו כרוך אחריו, יצא ובר שאין בנו כרוך אחריו.

בין בארץ בין בחוצה לארץ - אידי דבעי למתני בין בחולין בין במוקדשים, תנא נמי בארץ ובחוצה לארץ, אע"ג דלא איצטריך, דחובת הגוף היא וחובת הגוף נוהגת בין בארץ בין בחוץ לארץ.

בפני הבית - בומן שבית המקדש קיים.

ושלא בפני הבית - דסלקא דעתך אמינא הואיל ובענינא דקדשים כתיב, בפני הבית נהוג שלא בפני הבית לא נהוג, קמשמע לן.

בחולין ובמוקדשים - בין ששניהם חולין או שניהם מוקדשים, בין שאחד מהן חולין והשני מוקדשים. ומגלן דנהוג במוקדשים, דכתיב (ויקרא כ"ב) "שור או כבש או עז כי יולד וגו' ירצה לקרבן אשה", וכתיב בתריה "ושור או שה אותו ואת בנו וגו'".

בחוץ - חוץ לעזרה.

שניהם כשרים - משום דבעי למתני סיפא שניהם פסולים תנא רישא שניהם כשרים.

והשני סופג את הארבעים - משום לאו דאיתו ואת בנו. ולא שניא שחט את האם תחילה, ולא שניא שחט את הבן תחילה. לא שניא שחטינהו חד גברא, ולא שניא תרי גברי.

הראשון חייב כרת - משום שחטיו חוץ. אבל השני פטור מן הכרת, דכיון דנשחטה אמו שוב אינו ראוי הבן לישחט היום בפנים, דפסול משום מחוסר זמן, שאינו ראוי לשחטו ולהקריבו היום. ואין חייב משום שחט בחוץ אא"כ ראוי לפנים, דכתיב (ויקרא י"ז) "ואל פתח אהל מועד לא הביאו", הראוי לפתח אהל מועד חייבין עליו בחוץ, ואי לא לא.

ושניהם סופגים את הארבעים - הראשון משום שחט בחוץ, דכל חייבי כריתות לוקין. והשני משום לאו דאיתו ואת בנו. חולין בפנים שניהם פסולים - משום חולין שנשחטו בעזרה. והשני סופג - משום אותו ואת בנו. אבל משום חולין בעזרה, אזהרת עשה היא (דברים י"ב) "כי ירחק ממך המקום וזבחת", בריחוק מקום אתה זובח ואי אתה זובח בקירוב מקום.

קדשים בפנים וכו' השני סופג - משום אותו ואת בנו. ופסול משום מחוסר זמן.

כתוב בתורה "ושור או שה אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד" (ויקרא כב, כח) ומכאן למדו שאין לשחוט באותו יום את הבהמה ואת וולדה. ואין זה משנה את מי שחטו קודם את אחד ההורים תחילה ואח"כ את הוולד, או אם שחטו בתחילה את הוולד ואח"כ את אחד מההורים.

אותו ואת בנו האיסור לשחוט את אחד ההורים והוולד באותו יום נוהג בין בארץ ישראל, בין בחוצה לארץ שכן האיסור הוא על הגוף, בפני הבית בין שבית המקדש קיים, ושללא בפני הבית ובין שאין בית המקדש קיים, בחליו בבהמות שהם חולין, ובמקדשין ובבהמות שמיועדות להקרבה כקרבו, וכן בין שהקרבות נאכלים, ובין שאין הקרבות נאכלים*, בין שאחת מהבהמות היא חולין והשניה קרבן ובין להיפך, בכל מקרה השני ששחט עובר על האיסור. כיצד המשנה שואלת, כיצד עובר האדם על איסור של 'אותו ואת בנו', והמשנה מתחילה לפרט מקרים שונים: השוחט אותו ואת בנו חליו אדם ששחט לדוגמא** את האם ואח"כ שחט את בנה, ושניהם בהמות חולין בחוץ ושחט אותם מחוץ לעזרה - שניהם כשרים שני הבהמות כשרות ומותרות לאכילה, אף על פי שעבר על איסור של 'אותו ואת בנו', והשני ומי ששחט את הבן (אחרי שנשחטה האם באותו יום), בין שהיה זה אותו ששחט את האם, ובין אם היה זה אדם אחר סופג את הארבעים לוקה ארבעים מלקות, משום שעבר על הלאו של 'אותו ואת בנו' קדשים אם שחט את האם והבן ששניהם מיועדים להקרבה כקרבות בחוץ מחוץ לעזרה - הראשון מי ששחט את הבהמה הראשונה חייב כרת משום ששחט קרבן מחוץ לעזרה, אך מי ששחט את הבהמה השניה פטור מכרת, לפי שהבהמה השניה נפסלה ואינה ראויה להקרבה באותו יום, משום האיסור של 'אותו ואת בנו' ואין אדם חייב על שחטת קרבן מחוץ לעזרה אם הקרבן לא היה ראוי להקרבה על המזבח, ושניהם פסולים ושני הבהמות נפסלים, משום קדשים שנשחטו מחוץ לעזרה, ושניהם סופגים את הארבעים השוחט הראשון, אם התרו בו עונש מלקות על ששחט קרבן בחוץ, לוקה את הארבעים מלקות, ונפטר מהכרת. והשני לוקה על שעבר על האיסור של 'אותו ואת בנו' חליו בפנים אם שתי הבהמות היו חולין, ושחטו את שתיהן בתוך העזרה שבמקדש - שניהם פסולים ואסורים בהנאה משום שכל חולין שנשחטו בעזרה אסורים בהנאה, והשני והשוחט את הבהמה השניה סופג את הארבעים לוקה ארבעים מלקות, משום שעבר על לאו של 'אותו ואת בנו', ברם מי ששחט את הבהמה הראשונה אינו מקבל מלקות, לפי שעבר על איסור עשה של "כי ירחק ממך המקום... וזבחת" שמכאן דרשו 'בריחוק מקום אתה

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מורי אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לווצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

זובח ואי אתה זובח בקירוב מקום' כלומר שאדם יכול לשחוט בשר חולין שלא כקרבן
כאשר הוא נמצא רחוק מבית המקדש, אך כשהוא קרוב למקדש, הוא צריך להביא את
הבהמה כקרבן שלמים הנאכל לבעלים, והרי זה לאו הבא ממצוות עשה שאין לוקים
עליו **קִדְשִׁים** אם היו שתי הבהמות מיועדות להקרבה כקרבן **בְּפָנִים** ושחטו אותן
בתוך העזרה - **הָרֵאשׁוֹן** הבהמה הראשונה **כָּשֶׁר** כשרה לקרבן, **וּפְטוּר** והשוחט
אותה פטור מכל עונש, לפי שלא עבר שום איסור, **וְהַשְּׂנִי** ומי ששחט את הבהמה
השנייה **סוֹפֵג אֶת הָאַרְבָּעִים** לוקה ארבעים מלקות, משום שעבר על לאו של 'אותו
ואת בנו', **וּפְסוּל** והבהמה השנייה פסולה להקרבה כקרבן, משום שאין הוא ראוי
להקרבה היום עקב האיסור של 'אותו ואת בנו', שכן למדנו שאין להקריב בהמה
שנעשה בה לאו, והיות וכבר שחטו קודם את האם אין הבן ראוי להקרבה באותו יום,
משום האיסור של 'אותו ואת בנו'.

*דין זה שהאיסור נוהג בין בבהמת חולין ובין בבהמת קרבן נלמד מסמיכות הפסוקים שנאמר
"שור או כשב או עז כי יולד... ירצה לקרבן אשה לה" ובסמוך לו נכתב "ושור או שה אותו
ואת בנו לא תשחטו ביום אחד"

**נשתמש מעתה תמיד בדוגמא של אם ובנה, אך האיסור הוא גם לשחוט את האב ובנו/בתו
באותו יום, וכן לגבי האם האיסור לשחוט את האם והבת באותו יום.

משנה ב

רבינו עובדיה מברטנורא

חולין וקדשים בחוץ - דווקא נקט הראשון
חולין והשני קדשים. וכן כל השנויין במשנה
דווקא נקט להו.

והשני סופג - משום אותו ואת בנו.

קדשים - בתחילה, ואחר כך חולין בחוץ.

השני כשר - באכילה. ואידי דתנא פסול
תנא כשר.

ושניהם סופגים - ראשון משום שחט חוץ,
ושני משום אותו ואת בנו.

חולין וקדשים בפנים פסולים - ראשון
משום חולין שנשחטו בעזרה, ושני משום
מחוסר זמן.

והשני סופג - משום אותו ואת בנו.

חולין בחוץ ובפנים - הראשון בחוץ והשני
בפנים.

קדשים בחוץ ובפנים הראשון בכרת - משום
שחט בחוץ.

ושניהם פסולים - ראשון משום שנשחט
בחוץ, ושני משום מחוסר זמן.

ושניהם סופגים - ראשון משום שחט חוץ,
ושני משום אותו ואת בנו.

קדשים בפנים ובחוץ - השני סופג משום
אותו ואת בנו. ומשום שחט חוץ לא לקי,
דמחוסר זמן הוא ואינו מתקבל בפנים.

חֲלִין וְקִדְשִׁים בַּחוּץ אם שוחט את האם והבן* באותו יום מחוץ לעזרה, והבהמה
הראשונה ששוחט היא חולין והבהמה השנייה ששחטו היא בהמת קרבן - **הָרֵאשׁוֹן כָּשֶׁר**
הבהמה שנשחטה ראשונה היא כשרה, לפי שלא נעשה בה שום איסור, **וּפְטוּר** ולכן גם
השוחט פטור מכל עונש, **וְהַשְּׂנִי סוֹפֵג אֶת הָאַרְבָּעִים** משום שעבר על לאו של 'אותו
ואת בנו', **וּפְסוּל** והקרבן פסול, מדין קרבן שנשחט מחוץ לעזרה **קִדְשִׁים וְחֲלִין בַּחוּץ**
אם הבהמה הראשונה ששחטו היתה בהמת קרבן והבהמה השנייה של חולין, ושחטו את
שתייהן מחוץ לעזרה - **הָרֵאשׁוֹן חֵיב פְּרִת** משום ששחט קדשים מחוץ לעזרה, **וּפְסוּל**
והקרבן פסול, משום שנשחט מחוץ לעזרה, **וְהַשְּׂנִי כָּשֶׁר** והבהמה השנייה כשרה לאכילה,
אף שעברו בה על איסור 'אותו ואת בנו', **וְשְׁנֵיהֶם סוֹפְגִים אֶת הָאַרְבָּעִים** השוחט
הראשון סופג על ששחט קדשים בחוץ אם התרו בו על כך בעונש מלקות, והשוחט השני לוקה
משום הלאו של 'אותו ואת בנו' **חֲלִין וְקִדְשִׁים בְּפָנִים** אם הבהמה הראשונה ששחטו
היתה של חולין, והשנייה בהמת קרבן, ושחטו את שתייהן בתוך העזרה - **שְׁנֵיהֶם פְּסוּלִים**
שתי הבהמות פסולות לאכילה, הראשונה פסולה, משום חולין שנשחטו בעזרה שאסורים
בהנאה, והבהמה השנייה פסולה לקרבן, לפי שאינה ראויה להקרבה משום האיסור של 'אותו
ואת בנו', **וְהַשְּׂנִי סוֹפֵג אֶת הָאַרְבָּעִים** ומי ששחט את הבהמה השנייה לוקה ארבעים
מלקות, משום הלאו של 'אותו ואת בנו'. **קִדְשִׁים וְחֲלִין בְּפָנִים** אם הבהמה הראשונה
ששחטו היתה בהמת קרבן, והשנייה היתה בהמת חולין, ושחטו את שתייהן בתוך העזרה -
הָרֵאשׁוֹן כָּשֶׁר הבהמה הראשונה כשרה לקרבן, לפי שלא נעשה בה שום איסור, **וּפְטוּר**
ולכן מי ששחט אותה פטור מכל עונש, **וְהַשְּׂנִי** ומי ששחט את הבהמה השנייה **סוֹפֵג אֶת
הָאַרְבָּעִים** משום הלאו של 'אותו ואת בנו', **וּפְסוּל** והבהמה פסולה, משום חולין שנשחטו
בעזרה שאסורים בהנאה **חֲלִין בַּחוּץ וּבְפָנִים** אם שחט את האם והבן, ששניהם חולין,
את הבהמה הראשונה שחטו מחוץ לעזרה, ואת הבהמה השנייה שחטו בתוך העזרה -
הָרֵאשׁוֹן כָּשֶׁר הבהמה הראשונה שנשחטה כשרה, לפי שלא נעשה בה שום איסור,
וּפְטוּר ולכן השוחט פטור מכל עונש, **וְהַשְּׂנִי** ומי ששחט את הבהמה השנייה **סוֹפֵג אֶת
הָאַרְבָּעִים** משום הלאו של 'אותו ואת בנו', **וּפְסוּל** והבהמה פסולה משום חולין שנשחטו

בעזרה שאסורים בהנאה **קדשים בחוץ ובפנים** אם שחט את האם והבן ושניהם היו מיועדים להקרבה כקרבת, ושחט את בהמת הקרבן הראשונה מחוץ לעזרה, ואת בהמת הקרבן השניה בתוך העזרה - **הראשון** השוחט הראשון **חַיב פְּרֵת** על ששחט קדשים מחוץ לעזרה, ו**שְׁנִיָּהֶם פְּסוּלִים** הבהמה הראשונה פסולה, משום קדשים שנשחטו מחוץ לעזרה, והבהמה השניה פסולה, לפי שלא היתה ראויה להקרבה משום הלאו של 'אותו ואת בנו', ו**שְׁנִיָּהֶם סוֹפְגִים אֶת הָאַרְבָּעִים** השוחט הראשון סופג על ששחט קדשים בחוץ אם התרו בו על כך בעונש מלקות, והשוחט השני לוקה משום הלאו של 'אותו ואת בנו' **חַלִּין בְּפָנִים וּבַחוּץ** אם שחט את האם והבן, ושניהם היו חולין, את הבהמה הראשונה שחט בתוך העזרה, ואת הבהמה השניה שחט מחוץ לעזרה - **הראשון פְּסוּל** משום חולין שנשחטו בעזרה שאסורים בהנאה, ו**פְּטוּר** לפי שעבר על איסור 'עשה' שאין לוקים עליו, כמו שביארנו במשנה הקודמת, ו**השני** ומי ששחט את הבהמה השניה **סוֹפֵג אֶת הָאַרְבָּעִים** משום הלאו של 'אותו ואת בנו', ו**כָּשֵׁר** והבהמה כשרה לאכילה, על אף שעברו על הלאו של 'אותו ואת בנו' **קדשים בפנים ובחוץ** אם שחט את האם והבן ושניהם היו בהמות שמיועדות להקרבה כקרבת, ושחט את הבהמה הראשונה בתוך העזרה, ואת הבהמה השניה מחוץ לעזרה - **הראשון כָּשֵׁר** הבהמה הראשונה כשרה לקרבן, לפי שלא נעשה בה שום איסור, ו**פְּטוּר** ולכן השוחט שעשה כהלכה פטור מכל עונש, ו**השני** ומי ששחט את הבהמה השניה **סוֹפֵג אֶת הָאַרְבָּעִים** משום הלאו של 'אותו ואת בנו', אך משום שחיתת קדשים בחוץ אינו לוקה, לפי שאחרי שחיתת הבהמה הראשונה אין הבהמה השניה ראויה להקרבה משום האיסור של אותו ואת בנו, והיות שנפסל לקרבן אין לוקים על שחיתתו מחוץ לעזרה, ו**פְּסוּל** והקרבת פסול משום קדשים שנשחטו בחוץ.

*האם והבן הם כדוגמא כמו שהסברנו במשנה הקודמת